

Gleðilig jól

Sosialurin 70 ár í 97 - bróta upp úr nýggjum

Blaðið, tit her hava í hondini, er ein roynd hjá Sosialinum at gera nakað nýtt og øðrvísi.

Vit hava valt at leggja út við hesi nýskapan í føroyska blaðheiminum til jóla, men við hesum er eisini ein kós lögð, sum tit lesarar fara at síggja meira til í komandi árinum.

Nýggja tøkniroyndin ber í sær nógvar møguleikar. Teir fara vit at troysta. Harumframt verða vit væl betur mannað eftir nýggjari, soleiðis at lesararnir so við og við í tí nýggja árinum fara at merkja broytingar, bæði hvat innihaldi, uppseting og stóð viðvíkur.

Í 1997 eru tað eisini 70 ár síðani, at Sosialurin kom út fyrstu ferð. Tað skal tí vera vón okkara, at tað fer at eydnast okkum í hesum merkisárinum at bróta upp úr nýggjum. Blaðið í dag er ein roynd í so máta.

Nú tað bert eru fá bløð eftir í Føroyum, setir tað eisini stór krøv til hesi bløð. Tað eru hesa skylduna vit fegin vilja liva upp til: at gera eitt meira fjølbroytt og enn betri bløð.

Í hesum sambandi kann verða nevnt, at Sosialurin í 97 fer at vera meira eitt landsblað. Fjølmiðlarnir í Føroyum eru alt ov nógv merktur av at vera miðlar fyri høvudsstaðin.

Við stórra manning og betri tøkni í mun til í dag verða tað betri møguleikar hjá okkum at leita út í øll herðashorn í landinum.

Við hesum ynskja vit øllum viðskiftafólki okkara eina gleðilig jól.

Jóla- blaðið

partur av tíðindablaðnum
sosialinum leygardagin
21. desember 1996

lagt til rættis
eyðun Klakkstein
eiríkur Lindenskov

sosialurin, tel 11820

Eta gás jólaaftan og dansa um jólatræ Halda jól í olju-landinum Qatar

Føroyingar sløðast um allan heim. Hetta hoyra vit so oftani frá fólki, sum hava verið burturi og har hitt landsmenn. Nakað er helst um prátið. Leita vit til litla men ovurhonds ríka oljulandið Qatar við Persiska Flógvan hitta vit eisini har føroyingar. Tey fyra, Gunnvør, Sigurð, Guðrun og Hjalti hava búið í hesum fjar-skotna landinum í skjótt tvey ár. (Gunnvør Balle hevur skrivað greinina um Qatar í blaðnum í dag).

Tá Sosialurin tosaði við Gunnvør í vikuni skuldi hon júst fara oman á stöðina eftir jóla-trænum, sum var komið longu leiðina úr Europa.

-Vit halda vanlig jól her við gás og ris á l'amande. Tað einasta hon saknar við jólinum er at vera saman við restini av familjuni. Í fjør vóru tey heima á jolum, men fyrrárið hildu tey jól í Qatar.

Tey vera tó ikki heilt einsamað á jolum. Tey fáa vitjan av vinfólki úr Noregi. Ein stór broyting er annars veðurlagið. Meðan tað helst verða hvít jól heima í Føroyum eru upp í 30

hitastig í Qatar.

Longu jóladag fara tey til Oman, sum liggur heilt har suðuri á Arabisku hálvøynni. Hetta er landið, fólk har um leiðir, leita til, tá tey halda feriu. Oman er ómetaliga vakurt fjallaland við nógvum søguligum bygningum.

Oljuverkfrøðingur

Gunnvør dámar annars væl í Qatar. Hon hevur smá børn at taka sær av, Guðrun er fyra ár og gongur í barnagarði. Hjalti er 1 ára gamal. Sjálv hevur Gunnvør arbeiðið part av degnum. Hon arbeiðir fyrri eina týska/sweisiska ferðamannaskrivstovu.

Maðurin Sigurð arbeiðir hjá Maersk Oil Qatar sum reservoer-verkfrøðingur. Arbeiði hansara er at vita, hvussu mest fæst burtur úr oljuoymslunum. Frammanundan var hann fyrri tað mesta úti á boripalli og arbeiði. Hann er útbúgvinn oljuverkfrøðingur.

Vit spurdu Gunnvør, nær tey koma heimaftur til Føroya. Hon sigur, at tey hava ikki bundið seg til nakran sáttmála, men helst munnu tað fara at ganga

Sigurð, Gunnvør, Hjalti og Guðrun fara at halda jól í Qatar. Mosturin Kristin og dóttur Sigurð, Malan hava verið og vitjað.

nøkur ár, kanska eini 2, áðrenn tey koma heimaftur. Men enn er so einki avgjørt.

Ein annar føroyingur við famílu hevur arbeiði í Qatar sum oljuverkfrøðingur. Tað er Høgni

Hansen úr Havn. Hann er fluttur heimaftur og hevur stovnað sítt eigna ráðgevarafelag í sambandi við eina komandi føroyska oljuvinnu.

Jan Müller

Hon gav Mariu Magdalenu hold og blóð

Væleydnaða jólakonsertin hjá Tórshavnar Manskóri sunnudagin, var einki minni enn eitt listarligt bragd í lötum. Serliga tá Gunhild Andreassen, sangkvinna, framfórði leiklutin hjá Mariu Magdalenu úr sangleikinum „Jesus Christ Superstar“

Umleið 50 fólk gjørdi sitt til at jólakonsertin í Norðurlandahúsinum eydnaðist so væl. Hugaligt at hoyra kórsangarar og tónleikarar í so stórum tali, sum eldhugaðir framfórði fjølbroyttu og vakurt samansettu sangskránnu, við Bjarna Restorff sum leiðara.

Tey vóru eisini øll har - ommur og abbar, mammur, pápar, systkin, konur og børn - umframt áhoyrarar í stórum tali, sum dáma væl at fara í Norðurlandahúsið at hoyra Manskórið. Ad Libitum og helst eisini Gunhild Andreassen.

Sangkvinna er einamest kend fyrri sína framúr vøkrum rødd og dramatisku framförslu, tó at hon altíð er partur av tiltøkum, saman við øðrum. Tú troystast ongantíð av at lurta, og vónar samstundis, at gævi hon fekk

størri lut í framförslunum.

Gunhild Andreassen byrjaði at syngja í gentukörinum hjá Paula í Sandagerði. Seinni hevur hon verið uttanlands og ognad sær kunnleika. Nú, hon er farin um tey 24, stendur hon listarlíga í fullum blóma. Hon er eins góð og nógvar av teimum kendu sangstjórnum uttanlands.

Tað kendist einamest av framförslu hennara, tá hon sang „I don't know how to love Him“ frá kenda sangleikinum Jesus Christ Superstar.

Í hesum partinum av sangleikinum er Maria Magdalena høvuðsleikari. Hon sigur frá sínum kenslum, eftir at hon hevur hitt Jesus, sum nú hongur á krossinum. Hon veit ikki, hvussu hon skal tulka sín kærleika til Hansara.

Maria Magdalena er skøkja og hon hevur ongantíð hitt kærleikan.

Jesus hevur havt stóra ávirkan á hana, og hon ørkymlast og skilir ikki sínar kenslur fyrri Honum.

Maria Magdalena sigur frá, hvussu nógv hon er broytt seinastu dagarnar, Jesu pinslusaða er farin fram. Hann hevur fingið hana at kaga inn í seg sjálva. Hon roynir at berjast imót við at sannføra seg um, at Jesus hóast alt bert er ein maður, og hon hevur kortini havt so nógvar. Maria Magdalena heldur tað vera lögð, at hon, sum altíð hevur verið so køld og stívin, skal fáa slíkar kenslur, men noyðist at ásanna, at Hann er

tann einasti.

Hugtakandi var framförslan einamest, tí sangkvinnan framfórði leiklutin so fjølbroyttan í stuttum brotum, har tú hómaði eggjandi kvinnuna, sum hon í sínum „starvi“ nýtti samstundis sum hon var menniskjað, sum leitaði eftir sannleikanum, trúnni og vónini.

Virðisleysa skøkjan kendi seg framman fyrri krossinum at hava virði sum menniskjað, hóast eingin hevði sýnt henni virðing áður.

Hon stendur framman fyrri krossinum og veit ikki, um hon skal taka Jesus niður, skriggja ella rópa kærleikan út og lata kenslur sínar kom til sjóndar. Hon ræðist kenslurnar og gerst bangin. Hon megnar ikki at basa hesum kenslum.

Sangleikurin hjá Tim Rice og Webber, sum í steytiárinum gjørdist kendur um allan heim og best umtøkti av sínum slag í nýggjari tíð, hava vit flest øll sæð og hoyrt í óteljandi útgávum, men ongantíð havi eg hoyrt Mariu Magdalenu so væl lýsta, sum í Norðurlandahúsinum sunnudagin.

Gunhild Andreassen framfórði Magdalenu líkamliga so opin-skáð og sanna, at tú fekk gáðarhold.

Hon lýsti hana sum ivasama menniskju, og sum kvinnu, ið tordi at vísa sínar blandaðu kenslur uttan fyrilit.

Av sonnum ein megnar framförsla, sum eg ikki fari at gloyma í bræði.

Songkvinnan Gunhild Andreassen - framförsla hennara var eitt listarligt bragd...

Jólakonsertin í Norðurlandahúsinum var ein góð byrjan til jólahátíðina, sum nú stendur fyrri durum. Tá samanum kemur, so er boðskapurin í dag tann sami. Tað snýr seg í øllum lutum um at oysa av - og móttaka kærleikan í øllum sínum fyrbrigdum.

Tað er vert at hava í huga komandi tíðina, nú øll hava brúk fyrri at eiga ein góðan, ella at kenna, at onkur hugsar um ein, bæði tey einsamøllu og tey, sum kanska ikki hava so nógva gleðast um. Tá er tað ikki burturvið at hava leiklutin hjá Mariu Magdalenu í huga.

Dagjo Jensen